

Pytania prejudycjalne

Czy art. 144 w związku z art. 86 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. ⁽¹⁾ (odpowiadające art. 14 ust. 1 i 2 oraz 11 część B ust. 3 dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. ⁽²⁾) może być interpretowany w ten sposób, że jedynym warunkiem niepodlegania podatkowi VAT przez świadczenia powiązane, polegające na świadczeniu usług transportu wewnętrznego tzw. inbound – od lądowisk aż do miejsca przeznaczenia na terytorium państwa członkowskiego, z klauzulą franco miejsce przeznaczenia – jest to, aby ich wartość była zawarta w podstawie opodatkowania bez względu na ich faktyczne podleganie podatkom w urzędzie celnym w momencie przywozu towarów; i że zatem nie jest zgodna z wyżej wskazanymi przepisami wspólnotowymi wykładania przepisów prawa krajowego, a mianowicie art. 9 ust. 1 nr 2) w związku z art. 69 ust. rozporządzenia prezydenta republiki nr 633 z dnia 26 października 1972 r. w wersji uprzednio obowiązującej, *ratione temporis*, na podstawie której w każdym razie, a zatem także w sytuacjach przywozu niepodlegającego opodatkowaniu podatkiem VAT – jak w niniejszej sprawie, gdzie chodzi o dokumenty i towary o niewielkiej wartości – musi zostać spełnione dodatkowe wymaganie ich rzeczywistego podlegania podatkowi VAT (i faktycznej zapłaty podatku w urzędzie celnym) w momencie przywozu tych towarów; i to ewentualnie także z uwzględnieniem stosunku pomocniczości usług transportu względem świadczeń głównych (przywozów) oraz dorozumianego celu uproszczenia obu czynności?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).

⁽²⁾ Szósta dyrektywa Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 13 maja 2016 r. – flightright GmbH/Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA.

(Sprawa C-274/16)

(2016/C 343/33)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: flightright GmbH

Strona pozwana: Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA

Pytania prejudycjalne

Czy w wypadku przewozu osób w ramach połączenia lotniczego składającego się z dwóch lotów bez znacznego postoju w przesiadkowym porcie lotniczym, miejsce przylotu w ramach drugiego odcinka podróży można uznać za miejsce wykonania w rozumieniu art. 7 pkt 1 lit. a) tiret drugie rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 ⁽¹⁾, jeśli powództwo skierowane jest przeciwko przewoźnikowi lotniczemu obsługującemu pierwszy odcinek połączenia lotniczego, na którym doszło do nieprawidłowości i przewóz w ramach drugiego odcinka został wykonany przez innego przewoźnika lotniczego?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, Dz.U. L 351, s.1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 24 maja 2016 r. – Air Berlin PLC & Co. Luftverkehrs KG/Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

(Sprawa C-290/16)

(2016/C 343/34)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof